

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 2330

SPRAWOZDANIE
KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI I PRAW CZŁOWIEKA

**o poselskim projekcie uchwały w sprawie
działań niezbędnych do zapewnienia spełniania
przez Trybunał Konstytucyjny wymogów sądu
ustanowionego na mocy prawa, niezawisłego
i bezstronnego (druk nr 2316)**

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu skierował w dniu 10 marca 2026 r. powyższy projekt uchwały do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka do pierwszego czytania.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu uchwały na posiedzeniu w dniu 11 marca 2026 r. wnosi:

W y s o k i S e j m podjąć raczy załączony projekt uchwały.

Komisja, zgodnie z art. 43 ust. 3 regulaminu Sejmu, przedstawia na żądanie wnioskodawcy następujący wniosek mniejszości:

W ostatnim akapicie po słowach „z uwzględnieniem potrzeby odbudowy zaufania publicznego do tego organu” dodać zdanie:

„W trosce o podwyższenie standardu ochrony wolności i praw jednostki, właściwy wybór sędziów Trybunału Konstytucyjnego stwarza szansę na przywrócenie możliwości publikowania wyroków Trybunału Konstytucyjnego, w szczególności w sprawach inicjowanych w trybie skargi konstytucyjnej.”.

– poseł **T. Zimoch**

Warszawa, dnia 11 marca 2026 r.

Sprawozdawca

Przewodniczący Komisji

(-) Patryk Jaskulski

(-) Paweł Śliz

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

**w sprawie działań niezbędnych do zapewnienia spełniania przez Trybunał
Konstytucyjny wymogów sądu ustanowionego na mocy prawa, niezawisłego
i bezstronnego**

W trosce o byt i przyszłość naszej Ojczyzny oraz o wszystkich obywateli Rzeczypospolitej, chcąc zagwarantować skuteczną ochronę praw obywatelskich oraz rzetelne i sprawne działanie Trybunału Konstytucyjnego, który w świetle standardów konstytucyjnych oraz wiążących Rzeczpospolitą standardów międzynarodowych i europejskich przestał spełniać swoją funkcję jako organ bezstronny i niezawisły, służący obywatelom Rzeczypospolitej jako najważniejszy strażnik ich konstytucyjnych praw, co zostało potwierdzone przez:

- 1) Trybunał Konstytucyjny w wyrokach z dnia 3 grudnia 2015 r., sygn. akt K 34/15 oraz z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt K 35/15,
- 2) orzecznictwo Sądu Najwyższego (w sprawach o sygn. akt: I KZ 29/21, V KZ 47/21, I KZP 5/23, II KK 76/23) i Naczelnego Sądu Administracyjnego (w sprawach o sygn. akt III OSK 2528/2 i III OSK 1336/24), stwierdzające, że Trybunał Konstytucyjny nie jest w stanie pełnić swojej konstytucyjnie przypisanej roli,
- 3) Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w uchwale z dnia 6 marca 2024 r. w sprawie usunięcia skutków kryzysu konstytucyjnego lat 2015–2023 w kontekście działalności Trybunału Konstytucyjnego (M.P. poz. 198),
- 4) Europejski Trybunał Praw Człowieka w wyrokach z dnia 7 maja 2021 r. w sprawie Xero Flor przeciwko Polsce (skarga nr 4907/18), z dnia 14 grudnia 2023 r. w sprawie M.L. przeciwko Polsce (skarga nr 40119/21) oraz z dnia 13 listopada 2025 r. w sprawie A.R. przeciwko Polsce (skarga nr 6030/21), z których wynika, że Trybunał Konstytucyjny nie spełnia wymogów sądu ustanowionego na mocy prawa, niezależnego i bezstronnego zgodnie z art. 6 i 13 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- 5) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie C-448/23 Komisja Europejska przeciwko Polsce, stwierdzającym, że

w odniesieniu do działalności orzeczniczej, składu oraz powołania Prezesa Trybunału Konstytucyjnego Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej z uwagi na to, że Trybunał Konstytucyjny nie spełnia wymogów sądu niezależnego, bezstronnego i ustanowionego na mocy ustawy

– Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w obliczu poważnych geopolitycznych zagrożeń u naszych granic, a także z uwagi na konieczność wzmocnienia związków Rzeczypospolitej Polskiej z naszymi sojusznikami w Europie i zachowania jednolitości Unii Europejskiej, co wiąże się z koniecznością przestrzegania wiążących Rzeczpospolitą zobowiązań międzynarodowych i europejskich, w tym także wiążących Rzeczpospolitą orzeczeń trybunałów międzynarodowych, stwierdza, że:

- 1) Trybunał Konstytucyjny, w którego składzie zasiadali Mariusz Muszyński, Henryk Cioch i Lech Morawski – wybrani do Trybunału Konstytucyjnego z rażącym naruszeniem podstawowych norm dotyczących wyboru sędziów na miejsca już wcześniej obsadzone – nie spełniał wymogów sądu ustanowionego na mocy prawa, niezależnego i bezstronnego; po śmierci Henryka Ciocha i Lecha Morawskiego do Trybunału Konstytucyjnego wybrano Justyna Piskorskiego i Jarosława Wyrembaka, którzy nadal zasiadają w jego składzie, co oznacza, że wymogi te w dalszym ciągu nie są spełnione;
- 2) powołanie Julii Przyłębskiej na stanowisko Prezesa Trybunału Konstytucyjnego nastąpiło bez wcześniejszego uzyskania wymaganej prawem uchwały Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Trybunału Konstytucyjnego oraz z udziałem sędziów wybranych do Trybunału Konstytucyjnego na skutek rażącego naruszenia podstawowych norm dotyczących wyboru sędziów Trybunału Konstytucyjnego na miejsca już uprzednio obsadzone, wskutek czego w okresie od 20 grudnia 2016 r. do 29 listopada 2024 r. pracą Trybunału Konstytucyjnego kierowała osoba nieuprawniona, a podejmowane przez nią czynności, w szczególności w zakresie wyznaczania składów orzekających, były dokonywane z naruszeniem prawa, przez co Trybunał Konstytucyjny nie spełniał wymogów sądu ustanowionego na mocy prawa, niezależnego i bezstronnego;
- 3) powołanie Bogdana Świączkowskiego na stanowisko Prezesa Trybunału Konstytucyjnego obarczone jest tymi samymi wadami prawnymi, co wybór Julii Przyłębskiej, w szczególności udziałem w Zgromadzeniu Ogólnym Sędziów Trybunału Konstytucyjnego sędziów wybranych do Trybunału Konstytucyjnego na skutek rażącego naruszenia podstawowych norm dotyczących wyboru sędziów Trybunału

Konstytucyjnego na miejsca już uprzednio obsadzone, w rezultacie czego Trybunałem Konstytucyjnym kieruje faktycznie osoba nieuprawniona, a podejmowane przez nią czynności w zakresie wyznaczania składów orzekających były i są nadal dokonywane z naruszeniem prawa, przez co Trybunał Konstytucyjny nie spełnia wymogów sądu ustanowionego na mocy prawa, niezawisłego i bezstronnego;

- 4) sędziowie Trybunału Konstytucyjnego Roman Hauser, Andrzej Jakubecki oraz Krzysztof Ślęzak zostali prawidłowo wybrani na sędziów Trybunału Konstytucyjnego na kadencję, która rozpoczęła się z dniem 7 listopada 2015 r., jednakże bezprawnie pozbawieni możliwości objęcia urzędu w wyniku odmowy przyjęcia przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudę ślubowania, co – jak jednoznacznie stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 3 grudnia 2015 r., w sprawie o sygn. akt K 34/15 – stanowiło naruszenie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej – działając w duchu poszanowania Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej (art. 9 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej), w tym w szczególności Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, stanowiącej podstawę funkcjonowania wspólnoty państw europejskich, a także w świetle zasady lojalnej współpracy, o której mowa w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej – uznaje za konieczne podjęcie działań służących ukształtowaniu składu osobowego Trybunału Konstytucyjnego w taki sposób, by Trybunał ten spełniał wymogi sądu ustanowionego na mocy prawa, niezawisłego i bezstronnego, w tym w szczególności wyboru sędziów Trybunału Konstytucyjnego na wolne miejsca, z uwzględnieniem potrzeby odbudowy zaufania publicznego do tego organu. Nadrzędnym celem podejmowanych działań jest przywrócenie funkcjonowania Trybunału Konstytucyjnego jako organu wykonującego określone w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zadania w sposób zgodny z obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej porządkiem prawnym.